Gospodine, Dobri Pastiru,
na kraju ovoga susreta ostajemo pred tobom u tišini,
kao ovce koje slušaju tvoj glas.

Hvala ti za svaki poziv koji si uputio čovjeku,
za svako srce koje je reklo: „Evo me.“
Hvala ti za svećenike koji lome kruh života,
za njihove ruke koje blagoslivljaju,
za njihove riječi koje tješe i podižu.

Hvala ti za redovnike i redovnice,
za njihovu skrovitu vjernost,
za molitve koje poput tamjana
neprestano uzlaze k tebi.
Hvala ti za njihovu šutnju koja govori,
za njihovu žrtvu koja rađa život.

Gospodine, ti znaš: nije lako ići za tobom,
nije lako ostaviti sve i vjerovati samo tvome glasu.
Ali ti nikada ne oduzimaš — ti daruješ više.

Zato te danas molimo:
prođi ponovno našom župom,
kao nekada, tiho i nenametljivo,
i zazovi imenom one koje si izabrao.

Dotakni srca naših mladih,
probudi u njima nemir svetosti,
hrabrost da izgube život kako bi ga u tebi pronašli.

Daj da se ponovno čuje odgovor:
„Evo me, Gospodine, mene pošalji.“
Daj da naše obitelji ne zatvaraju vrata tvome pozivu,
nego da ih otvaraju s povjerenjem i vjerom.

I kad se umorimo, Gospodine,
podsjeti nas da si ti Pastir
koji nikada ne napušta svoje stado.

Neka naš život bude zahvalna pjesma,
neka naše srce bude otvoreno,
neka naša župa ponovno procvjeta zvanjima
koja će te slijediti do kraja.

Tebi slava, Dobri Pastiru, sada i u vijeke vjekova. Amen.